



בחדשים שלפני פסח, היו בני ביתו של הרב מנקים את הבית מכל שמץ של חמץ. הרבנית הייתה משנסת מתנים ומנקה את כל הארונות, הספריות, והחדרים על תכולתם.

בערב בדיקת חמץ היה הרב נגש, כמלאך אלקים, לערך בדיקת חמץ. בביתו של הרב הייתה אורכת זמן רב. הרב היה בודק במשך שעות ארוכות את כל חדרי הבית, במתינות ובדקדוק רב.

אולם, באותה שנה, זמן קצר לפני ליל הסדר, היה הרב נסער. הוא פנה לרבנית וספר לה על חלום שחלם בערב פסח, כי יש בבית חמץ!

הרבנית נרעשה. "הלא אני נקיתי את הבית כמו יד, חדר אחר חדר, פנה אחר פנה!"

"היכן נמצא החמץ?" שאלה הרבנית, והרב השיב: "צריך לבדק!"

החלה הרבנית לבדק את כל חדרי הבית, חדר אחר חדר, ולא מצאה מאומה. "אם כן" אמר הרב, "נעשה שאלה!"

הרב מסר לרבנית ספר תנ"ך, ובקש ממנה לפתח אותו במקום כלשהו. לאחר מכן, בקש הרב מהרבנית לדפדף מספר מסים של דפים קדימה, וכאשר הגיעה לדף המיעד בקש ממנה לספר כמה שורות.

הרבנית ספרה, והרב הורה לה לספר כמה מלים בשורה.

"איזו מלה כתובה שם?" שאל הרב, והרבנית ענתה: "רפואות".

"אם כן" אמר הרב, "לכי לארון התרופות! שם נמצאת הבעיה!"

הרבנית מהרה אל הארון בלב הולם, ופתחה אותו. ולפתע חורו פניה. היא הבחינה בבקבוקון קטן שהכיל שמן חטה...

הזָקוֹן הָיָה טָרִי. הַיּוֹם, כַּמָּה שָׁעוֹת לְאַחַר בְּדִיקַת חֲמֵץ, קִבְּלָה אֶת הַבִּקְבוּקוֹן מֵהַרוֹפֵּא, שֶׁבִּדֵּק אֶת אֶחָד
הַיְלָדִים שֶׁלֹּא חָשׂ בְּטוֹב. רַק עָתָה שָׁמָּה לֵב לָכֶּה, כִּי הַרוֹפֵּא מָסַר בְּיָדָהּ, מִבְּלִי יְמִשִּׁים, בִּקְבוּקוֹן שֶׁל חֲמֵץ...
הָרַב וְהָרַבִּית מָהְרוּ לְבַעֵר אֶת הַחֲמֵץ מִן הַבֵּית, וְלָרַבִּית הָיְתָה הַזְדַּמְנוּת נוסֶפֶת, לְהוֹכֵחַ בְּעֵצָם קִדְּשָׁתוֹ
שֶׁל בַּעֲלָה הַדָּגוּל...